

ninger på miljøet undersøges, og her kan afslag på markedsføringstilladelse komme på tale.

Vi har gennemgået høringssvarene og bemærket, at der eksempelvis sættes spørgsmålstegn ved trumfreglen i § 4, stk. 2, og vi har i Dansk Folkeparti selv via spørgsmål gjort opmærksom på, at vi har en vis skepsis over for denne paragraf. Spørgsmålet er, hvordan man fra Lægemiddelstyrelsens side vil anvende denne paragraf – forhåbentlig ikke som en trumf over for den store del af befolkningen, som ønsker at tage vare på eget helbred ved at købe kosttilskud – og derfor vil jeg spørge ministeren, om han vil fremkomme med nogle eksempler på, hvorledes denne del af lovgivningen vil blive brugt i hverdagen.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at forbrugministeren for nylig ved et møde hos ministeren over for Dansk Folkeparti redegjorde for, at der var sket en lempelse af vejledningerne om kosttilskud, således at man nu gerne må meddele, at kosttilskud har en fysiologisk virkning, blot man ikke påstår, at kosttilskuddet kan helbrede en konkret sygdom.

Men overordnet kan vi tilslutte os lovforslaget med de kommentarer, jeg her har givet udtryk for.

Formanden:

Tak til fru Karin Nødgaard. Er der en radikal ordfører? (*Ophold*). Så er det hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Den konservative ordfører har selvfølgelig heller ikke sat sig på sin egen plads. Også her møder jeg for den konservative sundhedsordfører, og jeg skal fremføre følgende:

Vi lever i et land, der er et af verdens rigeste, og derfor skal vi naturligvis også have nogle af verdens højeste standarder, når det drejer sig om sundhed. Det er mit indtryk, at vores sundhedsvæsen generelt er velfungerende og præget af sikkerhed, effektivitet og kvalitet, men selvfølgelig kan tingene altid blive lidt bedre.

For os Konservative er sundhed en mærkesag, og derfor støtter vi naturligvis et forslag, når det medfører forbedringer inden for sundhedsområdet.

Med dette forslag står vi over for en dansk gennemførelse af en ny, større revision af EU-lovgivningen om lægemidler. Denne reform vil betyde, at den enkelte får lettere adgang til læge-

midler af høj kvalitet, god virkning og høj sikkerhed, og det er vi Konservative glade for.

For os at se indeholder reformen en række fordele. Først og fremmest styrkes lægemidlernes kvalitet, hvilket naturligvis kommer brugerne af medicin til gode. Det er klart, at den medicin, vi har, selvfølgelig skal være af så høj kvalitet som overhovedet muligt. Samtidig lægger reformen op til en forbedring af den information, der gives om lægemidler. Der indføres mere brugervenlige indlægssedler, og der udarbejdes særlig mærkning for blinde eller svagtseende.

Dernæst rummer reformen en række fordele, når det drejer sig om regulering af og kontrol med lægemidler. Både regulering og øget kontrol betyder fordele for så vel medicinalindustrien som det enkelte menneske. Det betyder øget tryghed, når den enkelte ved, at der føres en skarp kontrol med lægemidlerne, og at de, der fører kontrollen med lægemidlerne, er uvildige og ikke selv har økonomiske eller andre interesser i lægemiddelindustrien. Derudover rummer reformen naturligvis store fordele for selve industrien, når det drejer sig om markedsføring, patenter og lignende.

Kl. 11.15

Alt i alt mener vi således i Det Konservative Folkeparti, at forslaget vil være med til at hæve standarden inden for det danske sundhedssystem, når det drejer sig om kvalitet og sikkerhed i produkterne, og når det drejer sig om kontrol med og udvikling af selve lægemiddelindustrien.

Med disse ord kan vi støtte forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Jakob Axel Nielsen. Så er det fru Charlotte Fischer som ordfører for Det Radikale Venstre.

Charlotte Fischer (RV):

Det her er jo en genfremsættelse, men det gør det ikke mindre vigtigt. Medicin handler om liv og død og i hvert fald om et godt helbred og god livskvalitet. Derfor er det helt afgørende, at vi sikrer patienterne de bedste og billigste lægemidler.

Medicin er jo et vildtvoksende marked, man kan sige på godt og ondt. Det giver os alle sammen nogle bedre behandlingsmuligheder, men det tærer også på den offentlige økonomi. Alene fra 1987-2003 steg priserne faktisk med 220 pct., og det er mere end det dobbelte af, hvad vores BNP er steget i samme periode. Alligevel er vi jo